

ברית-המועצות: מצב בריאותו של הנושא

התהליכים במדינות אירופיות אחרות, עוברת המפלגה הסוציאליסטית האיטלקית תהליך של היימנה. הסוציאליסטים מגינים תמיכה נלהבת בנאט"ו, ואפילו בהצבת טילים גרעיניים אמריקאים מטיפוס קרוז על אדמת אי-טליה. שריהיטחון הסוציאליסטי, ליליו לאגוריו, הפך בטחוניסט מובהק (בדומה לפינחס לבון לפני 27 שנים), הצליח להגדיל את תקציב-הבטחון ב-30 אחוז, ואף תמך בקיצוץ תקציב-הרווחה כדי לממן עסקות נשק ענקיות. גם במישור הרשויות המקומיות מכשילים הסוציאליסטים את חזיתות השמאל, גרמו החודש להתפרטותו של ראש-עיריית פירנצה, קומוניסט מתקדם ואנטי-סובייטי, שעשה רבות לקידום התרבות והאמנות בעירו.

שמאל מטיפוס חדש. הדוגמאים הפרו-סובייטיים, המתנגדים לברלינגר, מתגודדים סביב ירחון אידי-אולוגי, אינטרסמפה. הם הוזהרו לא ליצור סיעה בתוך המפלגה, ונתקלו בחזית משותפת של הימין במפלגה, המאייש את המנגנון, ושל השמאל, תחת מנהיגותו רבת-ההשפעה של פיטר אינגראו.

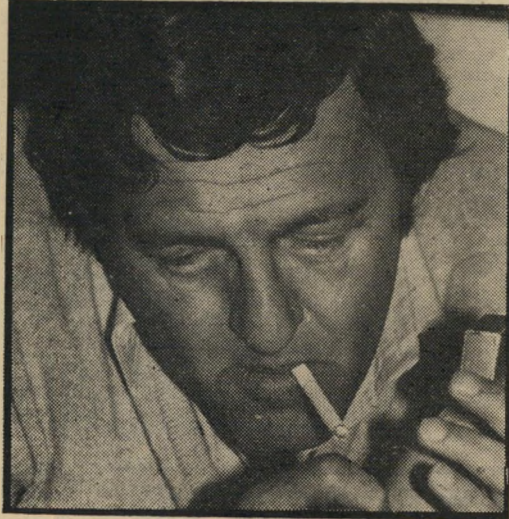
השמאל מהווה את החלק הדמוקרטי ביותר במיפ לגה, אינגראו, הנחשב כיום לאידיאולוג הראשי של המפלגה, דוחה לחלוטין את המודל הסובייטי. הוא מטיף לשילוב כל הכוחות המתקדמים, כולל הקבוצות העוסקות בשיחור האיש, בבעיות חלום, בנוער ובאיכות הסביבה. אינגראו בן ה-74 גורס שהדרך השלישית, שאליה חותרת מפלגתו, אינה בין הסוציאליזם-דמוקרטיה ובין הרנסטייה הסובייטית, אלא משמאל לתהיך. הוא משוכנע שעומד לקום שמאל מטיפוס חדש בעל אוריינטציה מובקת על העולם השלישי, ללא כל מחוייבות לעיוותי המישור הפנימי והמדיניות הגלובאלית של בריה"מ.

אליסלבדור:

פאשיסט „מתון“

במהדורת חבט, שעסקה בדיווח על מהלך „הבחירות“ באל-סלבדור, הגדיר הקריין את הממשלה הנוכחית בארץ זו כ„מתונה“.

מדובר, כמובן, בממשלתו של חוזה נאפוליון דוארטה, האחראית לרציחת 32 אלף אזרחים בשנתיים האחרונות.

יאיר שפירן

התקרנפות במחלקת החדשות

לפי דיווחים רבים כליהתיקורת הרציניים בעולם, נרצחו רבים בנשק שסופק לדוארטה על-ידי ממשלת מנחם בגין.

משקפים מערביים מצביעים על העובדה שיריביו של דוארטה גרועים ממנו בהרבה, הם מתעלמים — חל-קם במתכוון — לא רק מרצונותיה של הממשלה הנוכחית, אלא גם מהשיטה הנועצה בכסיס התמיכה האמריקאית במישור כזה. דוארטה איננו רוצח סתם, אלא מבר-שיר בידי 20 המישפחות השולטות באל-סלבדור ובידי החברות העולמיות של ארצות-הברית. הוא מקיים, בכוח הנשק, מישור של ניצול כלכלי משוע, כשרוב העם שרוי בבורות, תת-תזונה ומצב תברואתי חמור.

רונאלד רגן מעוניין בקיום מישור כזה בחצרו האחר-רית משני טעמים: תמיכתו העיוורת בכל אנטי-קומוניסט, ואינטרסים כלכליים של חברות-הענק, שאותן הוא מייצג בבית הלבן. ארצות-הברית רואה בתפאורה דמוקרטית נכס תעמולתי חשוב, המאפשר לה להציג את מאבקה למען פאשיסט מובהק כמו דוארטה כחלק ממילחמתו של העולם החופשי, לכן רצתה וושינגטון בכשלון הסיעות האולטרה-ימניות שלקחו חלק בבחירות. מכאן עד להציג דוארטה כ„מתון“ הדרך ארוכה, זהו רק סימפטום נוסף לתהליך ההתקרנפות בטלויזיה.

צרפת ובגרמניה, על בסיס נייטראליסטי ואנטי-מילחמתי, אך הוא סבור שעידן הפשרה עם הרכושנות, באמצעות מדינת רווחה, תם. הימין במערב הפך אידיאולוגי ותוקף פני, הכלכלה הרכושנית הפכה לכלכלה של אבטלה המור-נית. המערב זקוק לאלטרנטיבה סוציאליסטית לרכוש-נות, ולא לתיקונים בלבד. המפלגה הקומוניסטית האי-טלקית עדיין דבקה במהפכה מיבנית של הרכושנות, באמצעים דמוקרטיים, ומבלי לראות בסובייטים מודל הראוי לחיקוי.

הסוציאליסטים בער נאט"ו. מעניין לציין ש-

ברלינגר נתקל בבעיות הסברתיות בתוך מיפלגתו בעניין סולידאריות. הקומוניזם האיטלקי צמח תוך עימות מתי-מיד עם הכנסייה הקתולית, פועלים רבים באיטליה, שזכו לקבל הינוך אנטי-רית מובהק על-ידי ראשי מיפ-לגתם, התקשו להודות עם התית המופגנת המאפיינת את הפועלים הפולנים. ברלינגר עצמו מצייץ שהפגנות למען פולין זכו להצלחה רק עם שילוב עניין מרכזי אמריקאי במסר שלהן. אלי-סלבדור וגוואטמלה עומדות כיום במרכז ההתעניינות בשמאל האירופי. שילוב המסר האנטי-אמריקאי במסכת של התנגדות כללית למדיניות הכוח של מעצמות-העל גם לאימוץ המאבק הפולני על-ידי הפועלים האיטלקים.

מאמציו של ברלינגר לגבש חזית-שמאל באיטליה מוכשלים על-ידי הסוציאליסטים. בסתירה משועת לכל

שליט ברית-המועצות, ליאונרד ברז'ניב הוא אדם חולה, וספקולאציות על מצב בריאותו המחמיר והולך מתפרסמות חדשים לבקרים בעיתונות המערבית. בשבוע שעבר ערך ברז'ניב ביקור באיזור בעייתי במיוחד עבורו, אסיה המרכזית, שבו גרים מיליוני מוס-למים העוברים תהליך הדרגתי של דה-רוסיפיקציה, המד-איג מאוד את מוסקוה. הסיקור המסורתי של ביקור ברז'ניב לא כלל הפעם את שובו למוסקוה. פרשנים סיפרו שברז'ניב נראה עייף וחולני, ובקושי הצליח ללכת בצעמו.

השמועות זכו באישור נוסף, השבוע ביטלה ברית-המועצות את ביקורו של נשיא דרום-תימן, עלי נאצר, במוסקוה. לא ניתן כל הסבר רשמי לביטול, וסובייטור-לזים למיניהם עשו כמיטב יכולתם למצוא רמזים פוליטיים לקרע אפשרי בין ברית-המועצות ובין דרום-תימן. אלא שהפעם מדובר כנראה במחלה אמיתית, לא דיפלור-מטית, העשויה למקד בקרוב את כליהתיקורת העור-למים במאבק על ירושת ברז'ניב.

איטליה:

הדרך השלישית

בניגוד גמור למתרחש בצרפת, מהווה המפלגה הקו-מוניסטית האיטלקית את הכוח השמאלי העיקרי באי-טליה. מנהיגה הנמרץ והמחונן, אנריקו ברלינגר, נחוש החלטה לגבש אידיאולוגיה וגם דרך-פעולה מעשית, ש-יעמידו את המפלגה מחוץ לגוש הסובייטי, מבלי שיהפך-כו אותה לעוד גוף סוציאלי-דמוקרטי.

הקו של ברלינגר ברור למדי. המודל הסובייטי הוא כישלון מנקודת ראות סוציאליסטית, ואינו רלוונטי כלל למדינות מתועשות, בעלות מסורת דמוקרטית, במערב אירופה. גם מדיניות-החוץ הסובייטית היא מעצמתית מובהקת, לעיתים (כמו בחיור אחר ארגנטינה הפאשיסטי-גם אופרטוניסטית, ואין לתמוך בה באורח עיוור כאלטרנטיבה היחידה לאימפריאליזם האמריקאי. הקומור-ניסטים האיטלקים מתנגדים לשתי-מעצמות העל, והרי ציאו מאות אלפי בני-אדם להפגנות הן למען סולידר-ריות בפולין, הן נגד מדיניותה של ארצות-הברית באל-סלבדור.

אשר לסוציאלי-דמוקרטיה — ברלינגר מטפח, אומנם, קשרים טובים עם הסוציאליסטים האירופים, בעיקר בי-

בעיני הפלסטינים

טאויל, ואת השתוללות הצבא והמתנחלים בגדה המערבית.

כך מציג השבועון הפלסטיני בשפה האנגלית, אל-נצר, את הדחת ראש עיריית אל-בירה, איברהים

